

Δόξα καὶ νῦν· ἥχος πλ. δ'. λ̣ ϝ̣ Ḥ̣.
(I. Θ. Σακελλαρίδου).

Γλωσσαι πο τε συν ε χυ θη η σαν δι α την τολμα αν τη ης πυρ
 γο ποι ι ι ι ι ας γλωσσαι δε ε νυν ε σο φι σθη η σαν δι
 α την δο ο ξαν της Θε ε ο γνω σι ι ι ι ι ας ε χει κα
 τε δι κα α σε ε Θε ε ος τας α σε βει εις τω πται σμα α α τι εν τα
 α α αυ θα ε φω τι ι σε Χρι ι ζος τας α λι εις τω Πνε ε
 ευ μα α α α τι το τε κα τη ηρ γα σθη η α φω νι ι ι α α
 προς τι μω ρι ι ι ι ι αν αρ τι και νερ γει ται η συμ φω νι
 ι ι α προσ σω τη ρι ι αν των φυ χω ω ων η η η η μων